

מכון
משנת
הרמב"ם

אור ההליכות

מו"ר הרה"ג רצון ערוסי שליט"א

תורת התשובה במשפט התורה ובמשפט המודרני

גיליון 180 | אב
ה'תשפ"ד לציירה
ב'שנ"ה לשטרות

השיא של החיטוט העצמי של העבריין בנפשו הוא בא לידי ביטוי בקרבן אשם תלוי הבא אחר ספק אם נעשה העבירה שיש בה כרת, כי בנסיבות אלו אין המשפט המדיני נזקק כלל. בעוד שמשפט התורה מחמיר בהן. שהרי קרבן אשם יותר יקר מקרבן חטאת. כך שהדבר גלוי כי התורה רצתה שהאדם לא יקל ראשו בספק עבירות ויפתח בליבו תחושה של שממון (=אשם) רוחני בגין מצבו הרוחני המעורפל (רמב"ן שם ה,טו). כי כשהחטא ידוע לאדם "הוא דואג ומצטער עליו והדאגה על החטא הוא זבח כפרה ומין ממיני התשובה" (סגולת ישראל שם). אבל כשלא נודע לאדם שחטא בצורה ברורה נטיית האדם לדחוק את עצמו מלעשות חשבון נפש והיא ראשיתה של תרדמת רוחנית אשר עלולה לגרום לנפש נזק רוחני חמור. לכן דווקא בנסיבות אלו פיתחה התורה בלב האדם באמצעות קרבן אשם, ערנות וחיטוט בנפש בכדי לזככה מכל רבב.

אין פלא שקרבן אשם תלוי שימש לרבים מקור להתעלות רוחנית. אמרו על רבן יוחנן בן זכאי כשהיה מגיע לפסוק: "וְלֹא יָדַע וְאִשָּׁם וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ" (ויק' ה,יז) היה בוכה ואומר: ומה אם במקום שהתורה מעידה לו ולא ידע אעפ"כ נאמר בו "ואשם ונשא עוונו", המתכוון לחטוא על אחת כמה וכמה (קדושין פא.). וכן רבי יוסי הגלילי אמר אם על ספק עבירה אמרה תורה: "וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ", על אחת כמה וכמה שה' יענוש את מי שיודע בודאי שעבר עבירה. ואם על העונש כך, על השכר לעושי מצוה על אחת כמה וכמה שהרי מידה טובה מרובה (רש"י ע"פ הספרא שם).

התורה מחייבת את הכהנים המקריבים שיכבסו בגדיהם במקום קדוש אם ניתז עליהם מדם החטאת, כי יש בכך חיטוי למחטאים את החוטא (אבן עזרא שם). כלומר, הכהנים המתעסקים בתיקון נפש החוטא או המסייעים לבעלי תשובה לחזור בתשובה עליהם לזוהר ביותר שלא ישכחו דמם ושלא יפצעו נפשם כדי לתקן את הנפש הם נשלחו ולא לעוות. לכן עליהם לזוהר שלא ינתז מדם החטאת. אולם ישנו פן נוסף כי המתעסק עם העבריין לתקן את נפשו הוא עצמו נחשף לדברים רעים שלא נחשף לפני כן. ויש בחשיפה זו כדי לפגום בנפשו שלו. לכן על המתעסק עם בעלי תשובה עליו לחטט בנפשו שלו. ואם נתגלה שדבק בו רבב, יחטא מיד את נפשו. ומשום כך עוד דרשו חז"ל (הוריות י'): "אֲשֶׁר נִשְׂא יִחְטָא" (ויק' ד,כב) "אשרי הדור שהנשיא שלו נתן לב להביא כפרה על שגגתו ק"ו שמתחרט על ודונותיו". לכן גם אנו נחרה ונחזיק אחרי רבותינו ונאמר בהתלהבות: אשרי העם שזוהי תורתו, תורת התשובה, ואשרי העם שהשם א-לוהיו.

המשפט המודרני ביסודו משפט מדיני, אשר מגמתו העיקרית היא השלטון. לכן הטיפול בעבריין הוא בדרך הענישה והיא רק כשהעבירה נעשתה במזיד, מתוך כוונה פלילית. בדרך כלל אין מענישים כשהעבירה נעשתה בשוגג, ובודאי לא כשיש ספק אם נעשתה עבירה. כך שלא מצאנו גדרי תשובה וכפרה לעבריין במשפט המודרני. מלבד גורם ההרתעה, אשר למעשה אין לעבריין אתגר ערכי שלא לחטוא או אתגר ערכי לשקם עצמו מהבחינה הרוחנית אחר מעשה העבירה. לא כן משפט התורה, הוא משפט א-לוהי. הוא הנותן אתגר לאדם לזכך נפשו כדי שתוכל להקביל פני יוצרו, הקב"ה. כי העבירה במשפט התורה נתפסת כמום בנפש האדם. ועל העבריין לסלק מום זה בכדי שיתקרב שוב אל הא-לוהים. וכשמדובר בעבירת שגגה, הקרבן מסייע בידו לזכך נפשו בהתקרבות זו (רמב"ן ויקרא ד,ב).

האתגר הא-לוהי שיש לאדם במשפט התורה היא תרומה חשובה שכן הקרבן יש לו השפעה על נפש החוטא והוא נוהר הרבה מן החטא (החינוך מצוה צה). ואין ספק שיש בידעיה זו מראש השפעה גדולה שלא להסתבך בעבירה, בבחינת משפט מונע. שלא כמשפט המודרני שהוא משפט טיפולי, אשר פועל רק אחר מעשה העבירה.

בני נח, שלא נצטוו רק על שבע מצוות ובתוכם מצות האמונה אין בהם גדרי שוגג, בהיות והם בהתנהגותם הדתית אינם מודרכים על המחשבה המתמדת לחיי עולם הבא (סגולת ישראל שם), ולכן גם בישראל קרבנות החטאת הם רק על מצוות ה' ולא על מצוות המלך שהם אינם רק מצוות מדיניות (ספרא שם). משפט התורה השכיל להגביר את הערנות והמודעות של השוגג שלא יקל ראשו מפני העבירות ושיהא נשמר ונוהר מהם וכל זאת משום שהא נתנה לשוגג אפשרות של כפרה ע"י הקרבן (עיין מו"נ ג,מא). לא כן המזיד אי אפשר שיתכפר עונו מבלי עונש "שבת לגו כסילים" (החינוך שם). ואף אם נעשה במזיד בלא התראה ועדים יתכפר בייסורים ע"י בי"ד של מעלה.

כך שגדרי הכפרה הם גדרי תשובה ותיקון לנפש העבריין, אלא שבעבירת שוגג הליכי הכפרה הם יחסית קלים, הקרבנות או מלקות. כי באמצעותם ישכיל החוטא לחטט בנפשו עם חשבון נפש נוקב וחיטוי הנפש ובכך ישוב אל הא-לוהים. אולם בעבירת מזיד יש והליכי הכפרה קשים יותר כי אין הדבר קל לעקור מנפש העבריין תכונת עזות בהעיוז כלפי יוצרו בשעה שהלך אחר יצרו בשרירות לב. כך שגדרי הכפרה והתשובה שלו יעשו ע"י יסורים עם ע"י בי"ד דלמטה או בי"ד דלמעלה.

המרכז העולמי
למשפט התורה

בית הדין
לדיני ממונות

ארגון
"אשת חיל"

כולל
להכשרת דיינים

שבתות עיון,
ירחי כלה
וישיבות ר"ח

הוצאת ספרים
מכון מש"ה

אתר
"נצח ישראל"

www.net-sah.org

עורך: תומר לוי
חברי המערכת: הרב צפניה ערוסי, אבי חמדי, אביעד רצהבי, שמואל חמדי, אריאל פרחי, נועם עוזרי.
עיצוב: נבו נגר
טל': 03-5343658 | פקס: 1533-5343658
orhalichot@gmail.com
מס' המערכת בספריה הלאומית: 2789255

תרומות יתקבלו בברכה
הליכות עם ישראל | בנק לאומי
סניף 952 | חשבון 202371/25

המכריע מבחינה זאת: כל זמן שאדם מקפיד לצרוך מלח שיש בו גם אשלגן אין שום הצדקה לגזור עליו להימנע מנתרן!! משמעות תכליתית: צריכה מוגברת (אך לא מוגזמת) של אשלגן מלווה בסיכון מופחת לתמותה ואירועים קרדיווסקולריים בהשוואה לצריכה מועטה מדי של אשלגן!!! דוגמה מעשית: האם בריא לאכול גבינה צהובה שרשום עליה שהיא מכילה 400 מיליגרם של נתרן? הרי זוהי כמות גדולה של נתרן? התשובה החד-משמעית היא: אכן, בריא לאכול גבינה כזאת כי מלבד נתרן שרשום על התווית של המוצר, גבינה זו מכילה גם כ-200 מיליגרם של אשלגן (שלצערנו לא רשום על התווית אבל קיים בוודאות במוצר). ניתן לפרש זאת בכך שהאשלגן שבמוצר 'מאזן' חלקית את רמת הנתרן ולכן אין להתייחס לגבינה צהובה כזאת כמוצר שמכיל כמות מופרזת של נתרן!!

בהקשר זה הבהרתי בכל הזדמנות, במשך שנים רבות, כי מידת הצריכה של נתרן תלויה בעצם במידת הצריכה של אשלגן. האיזון בין השניים חשוב ואסור לשבש אותו ע"י גזירות של הימנעות מנתרן. כדי להצליח להגיע לאיזון טוב יותר של הנתרן במזון - המלצתי לצרוך מלח אשלגני (יחס 2:1 לטובת האשלגן) כמלח בריא יותר לכל אדם וגם לסובלים ממחלות לב וכלי דם, כולל אלו הסובלים מיתר לחץ דם. שימוש קבוע במלח אשלגני מבטיח שהיחס הנכון בין אשלגן לנתרן בגופנו יישמר בקביעות (ראו הערה חשובה בהמשך).

מלח אשלגני קיים בצורות שונות וניתן לרכוש אותו במרבית בתי הטבע ובחלק מהמרכולים (אם אין - אל תהססו לבקש שהמוצר יוצע במקום). לעיתים המלח הזה מסומן כמלח "דל נתרן" אבל צריך לוודא שהוא מכיל רמה כפולה של אשלגן בהשוואה לנתרן. עדיף תכשיר שמכיל רק נתרן ואשלגן ובמחיר סביר, בניגוד למוצרי 'מלח' יקרים אחרים שמכילים רכיבים נוספים, חלקם רק מייקרים את העלות של המלח.

אזהרה: כל הנוטלים תרופות "משמרות אשלגן" (לדוגמה: חלק מהתרופות ליתר לחץ דם) צריכים להימנע מתוספת אשלגן בתזונה או לצמצם צריכה של מזונות עתירי אשלגן (שעועית, קייל, אבוקדו, תרד, בננות ועוד), כדי למנוע הצטברות יתר מסוכנת של אשלגן בדם וברקמות (יש לבדוק בעלון התרופה ולשים לב אם יש הנחיה ברורה להימנע מתוספת אשלגן!!!).

מי מפחד ממלח?

וכלי דם ותמותה מהן!!! ממצאי מחקרים אלו אושרו שוב ושוב במהלך השנים. מסקנת המחקרים הללו היא שצריכת 3-6 גרם נתרן ליום לוותה בסיכון מופחת לתמותה ואירועים קרדיווסקולריים (התקפי לב, אירועים מוחיים), בהשוואה לצריכה רבה מדי או מועטה מדי של נתרן. יתרה מזאת, כפי שעולה מכל המחקרים העדכניים הללו, הפרשה גדולה יותר של אשלגן (אינדיקציה לצריכה מוגברת של אשלגן בתזונה) לוותה בסיכון מופחת משמעותית לאירועים קרדיווסקולריים ותמותה, בהשוואה להפרשת אשלגן נמוכה בשתן (פחות מ-1.50 גרם ליום - אינדיקציה לצריכה מועטה מדי של אשלגן בתזונה). בהרצאות ובקורסים - הדגשתי ואני חוזר ומדגיש כי רמת האשלגן בתזונה היא הגורם

אנו עדים למגמה דוהרת בה רופאים ודיאטנים רבים גוזרים על מטופליהם להימנע לחלוטין ממלח כצעד 'חשוב' כביכול להגנה מפני יתר לחץ דם ו/או מפני מחלות לב וכלי דם. האמנם כל המפחית בצריכת מלח 'הרי זה משובח'?

מלח (נתרן-כלוריד) הוא מינרל שמורכב משני היסודות נתרן וכלור שיוצרים יחד גבישי מלח בעלי מבנה קובייה שקוף.

במשך שנים רבות שררה מחלוקת בין החוקרים בנוגע לשאלה מה היא כמות הצריכה האופטימלית של מלח (נתרן-כלוריד) לשמירה על בריאות הלב וכלי הדם? עם זאת, אין מחקרים תכליתיים שתומכים בהימנעות מוחלטת מצריכת מלח (נתרן-כלוריד) או שמוכיחים שהימנעות מוחלטת ממלח משפרת את בריאות הלב וכלי הדם.

אין חולק על כך שצריכה מוגזמת של מלח/נתרן מעלה את הסיכון למחלות לב וכלי דם. עם זאת, כפי שציינתי שוב ושוב בשנים האחרונות, הנחיה לחולים הסובלים מיתר לחץ דם וממחלות לב וכלי דם להימנע לחלוטין מצריכת מלח, דווקא מגבירה את הסיכון לאירועים כאלו!

בסדרת מאמרים שפורסמה בכתב העת הרפואי היוקרתי New England Journal of Medicine מדווחים חוקרים על ממצאי מחקרים תכליתיים רבי משתתפים, מהם עולה כי צריכת 3-6 גרם נתרן ביום הינה דווקא הטווח האופטימלי למניעת מחלות לב

”צריכה מוגברת (אך לא מוגזמת) של אשלגן מלווה בסיכון מופחת לתמותה ואירועים קרדיווסקולריים בהשוואה לצריכה מועטה מדי של אשלגן!”

הטוב והמטיב

ברכת המזון במקורה הייתה שלוש ברכות. זכר לדבר, נותר בכך שאנחנו מוסיפים עניית אמן אחרי ברכת בונה ירושלים כאילו היא הברכה האחרונה (הלכות ברכות א, טז-יז). ומדוע נוספה הברכה הרביעית? ביבנה תקנוה כנגד הרוגי ביתר ולכן אומרים בה הטוב והמטיב - הטוב שלא הסריחו והמטיב שניתנו לקבורה (ברכות מחב). לברכה זו תיקנו גם נוסח מיוחד שנאמר בבית אבלים (הלכות ברכות ב, ח), ורבים שאלו מה מטרתה של ברכה זו שקשורה כל כך לאבלות ומדוע מקומה דווקא בברכת המזון? במקורה, הייתה ברכת המזון הודאה על מה שניתן לנו, מזון לקיום, ארץ להיאחזות, ועיר הקודש לאיחוד העם לעבודת שמים. אולם עם החורבן כשהעיר והארץ נלקחו מאתנו ונשארו רק כזיכרון היה צורך בברכה נוספת לתקופת החורבן וכאן באה ברכת הטוב והמטיב שמצביעה על נס שקרה בתוך הפורענות הגדולה של החורבן והאסונות שנוספו אליו, ומהנס הזה ניתן ללמוד שהקב"ה לא זנח את עמו גם כאשר כעסו עלינו גבר. ומאז הפך הדבר לתזכורת חשובה בכל אבל וצרה, שנעמיק להתבונן ונכיר באותם ניסים שנעשים לנו ומלווים אותנו גם בימי הרעה, כי מהם נוסף ללמוד שהקב"ה לא עזבנו ואינו רוצה לכלותינו אלא מחפש להשיבנו אליו שנעשה רצונו כרצונו. דבר דומה אנחנו מוצאים גם בספר תהלים (לגא) "רננו צדיקים בה", לכאורה הפנייה תמוהה, האם רק צדיקים וישרים צריכים לשבח ולפאר את הקב"ה? אלא שבמציאות לכל אדם ישנם מתנות שקיבל מאת הקב"ה ולצדם גם קשיים ומבחנים. רבים רגילים לראות רק את החסר להם ולכן הם מתלוננים ומעצימים את הסבל שנקלעו אליו. הצדיקים לעומת זאת, מבינים שהקשיים הם חלק

מדרכו של העולם הזה, הם מבחינים בחסדים הרבים שהקב"ה עושה עימם ומודים לו עליהם. התבוננות כזו מעבר להיותה מדויקת וצודקת יותר, יש בה גם גישה בריאה יותר לחיים שמאפשרת לאדם לפעול ולחוש סיפוק ממעשיו בעולם. כך אנחנו מוצאים גם במבנה התפילה שלאחר שבחו של הקב"ה אנחנו מפרטים את בקשותינו על כל צרותינו אבל מסיימים תמיד בהודאה ובחתימה אף מוסיפים לבקש סיוע בנצירת הלשון מדיבור רע, כי חשיבה ודיבורים רק על הרע הורסת את אישיותו של האדם. בדומה לכך מצאנו גם את תשובת חז"ל לפתיחה המוזרה של אחת הקינות על החורבן במלים מזמור לאסף (תהלים עט, א): אמרו לאסף, הקדוש ברוך הוא החריב היכל ומקדש ואתה יושב ומזמר! אמר להם מזמר אני ששפך הקדוש ברוך הוא חמתו על העצים ועל האבנים ולא שפך חמתו על ישראל (איכה רבה, ד, יד). עומד אסף ורואה את החורבן המתרחש על ידי גוים שרומסים את חצרות הקודש, ובכל זאת הוא מצליח למצוא נקודת נחמה בתוך הכאב הגדול של החורבן וההרוגים הרבים. גם אנחנו היום צריכים לדעת לראות בתוך השנה הקשה הזו חלליה הרבים, רבים שגלו מביתם, כל הדואגים לחטופים לשבויים הרבים ולחיילים הנמצאים בסכנות כל העת, ויחד עם כל הקושי ישנם ניסים גדולים שאירעו לנו, שהגדול שבהם הוא נס שיבוש התוכנית האירנית הגדולה לעימותים מכל עבר ואף מבפנים, תוכנית זו הומרה בהתקפה כואבת אחת בלבד, ועם כל הכאב שהביאה, עלינו להכיר בהנחה הגדולה שקיבלנו, מתוך כוונה שמכה זו תספיק לפקוח את עינינו להטיב את דרכנו. אין הקב"ה חפץ במיתתם של בניו אלא בהדרכתם לדרך טובה, נשתדל אם כן לפקוח עינינו לכל הטוב ולמצוא כיצד ניישר את דרכנו במקומות שעדיין אינה שלמה בעבודתו יתברך.

קנינו פינת אוכל לפני יז' בתמוז. החברה רוצה לספק את פינת האוכל ב-ג' באב. האם ישנה מניעה מבחינת המנהג?

אם החברה תסרב לשנות את התאריך, או תדרוש פיצוי כספי על כך, אין להימנע.

שלום הרב! יש לי כמה שאלות בנושא עבודה בתשעת הימים.

א. האם מותר לעבוד בתשעת הימים בבנייה שהיא בעיקר לנוי ויופי משום מיעוט בשמחה משנכנס אב?
ב. יש הבדל אם אני בונה למישהו בשכר או לעצמי?

ג. בהנחה שאסור, אם אני שכיר זה מקור הפרנסה שלי, האם יהיה מותר בכל זאת?

א אם יש בעיה בדחייה, אין להימנע. ב אין. ג כן.

לאור דברי הרב יצחק יוסף שליט"א, האם הרב סובר שצריך לשחרר מחבלים שימשיכו לרצוח יתכן עוד אלפים תמורת כמה עשרות?

כבר אמרתי לפני זמן רב, ששחרור החטופים אינו בגדר פדיון שבויים, אלא הצלת שבויי מלמה, ולמלחמה יש כללים אחרים, והדבר תלוי בהרבה נסיבות, בהווה ובעתיד.

במובן הצר של העניין, קבע הגר"י יוסף, שסכנת נפשות עכשוויות של החטופים, גוברת על סכנת נפשות עתידית ע"י מרצחים שישוחררו. זהו שיקול. אבל אם לפי שיקולי המלחמה בהווה, שחרורם לפי תנאייהם עלול לפגוע בתוצאות המלחמה, העניין כבר שונה.

הליכות עם ישראל

ירחי פלה

ק"ו של"ס מלון עץ הזית - ירושלים

בנושא: מלחמה ושלום

חמישי-מוצ"ש | ב' - ד' אלול | 5-7.9.24

בהשתתפות הרה"ג ד"ר רצון ערוסי שליט"א

רב העיר קריית אונג, חבר מועצת הרה"ר לישראל וי"ד הליכות עם ישראל

ערב שבת | ג' אלול 6.9.24

18:30 הדלקת נרות, שיר השירים
תפילת מנחה וקבלת שבת

19:30 סעודת ליל שבת ודברי תורה

יום שבת | ד' אלול 7.9.24

5:00 שיעור במשנה למשנימי קום - הרה"ג ד"ר רצון ערוסי שליט"א

6:30 קפה ועונה

7:00 תפילת שחרית

9:30 סעודת שבת ודברי תורה

12:00 עונג שבת - גיעלה

15:00 שיעור בתלמוד - הרה"ג ד"ר רצון ערוסי שליט"א

16:00 שיעור לנושאים - הרבנית שרה ערוסי מנב"ת 'התחדשות באמצעות גאולת התפשי'

17:00 תפילת מנחה

17:30 סעודת שלישית ודברי תורה

19:30 תפילת ערבית - צאת שבת /הבדלה

משגיח כשרות צמוד ילווה את השוהייה במלון

יום חמישי | ב' אלול 5.9.24

14:00 קבלת חדרים

16:00 סיור במנהרות הכותל המערבי - הסעה מאורגנת

20:00 ארוחת ערב

21:30 מעמד הפתיחה "ירחי כלה"

בהשתתפות:
הרה"ג ד"ר רצון ערוסי שליט"א
הרב ד"ר אליהו אביעד הי"ד - רב קהילה בשכונת רמות י-ם
סא"ל הרב נחיה רוזנטל הי"ד - ראש ענף כשרות גבעתי
בנושא: 'כשרות לצד מלחמה'

יום שישי | ג' אלול 6.9.24

4:30 שיעור במשנה למשנימי קום - הרה"ג ד"ר רצון ערוסי שליט"א

5:30 אשמורות / סליחות

7:00 תפילת שחרית

8:00 ארוחת בוקר

9:30 שיעור בהלכה - הרה"ג ד"ר רצון ערוסי שליט"א

10:00 הרצאת העשרה לנושאים - הרב ד"ר אביעד אליהו

11:00 שאלות ותשובות עם הרה"ג ד"ר רצון ערוסי שליט"א

15:00 שניים מקרא ואחד תרגום - פדשת שופטים

מחיר לזוג: 2850 ש"ח // חמישי: חצי פנסיון | שישי-שבת: פנסיון מלא

לפרטים והרשמה: מוטי 052-9426613

הליכות עם ישראל

ירחי פלה

ק"ו של"ס מלון עץ הזית - ירושלים

החלה ההרשמה לירחי כלה קיץ בנושא:

מלחמה ושלום

חמישי-מוצ"ש 'שופטים' | ב' - ד' אלול תשפ"ד | 5-7.9.24

בהשתתפות הרה"ג ד"ר רצון ערוסי שליט"א

חמישי: חצי פנסיון | שישי-שבת: פנסיון מלא

יחיד בחדר זוגי: 1425 ש"ח / כולל סיור ואשמורות בכותל המערבי

לפרטים והרשמה: מוטי 052-9426613

משגיח כשרות צמוד ילווה את השוהייה במלון

לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו

מור הרה"ג יוסף קאפח זצ"ל

תפילת שחרית לפני עלות השחר עם הצבור, או יחיד בזמנו, מה עדיף? [אדר"ב תשל"ח]

תפלת שחרית לפני עלות השחר אין יוצאין בה. ומוטב להתפלל יחיד, אך איני חושב כי פסו אמונים

מתוך שו"ת הריב"ד, ספר אהבה, הלכות תפלה וברכת כהנים, סימן יט מאת הרב אברהם חמאמי עיינו בספרו, שם ציין מקורות והאריך הרחיב במקורות מספרי הפוסקים.

בדואר האלקטרוני: bdmamonot@gmail.com

1533-5351119 בפקס:

או לכתובת בית הדין לדיני ממונות: ת"ד 911 קריית אונג 55100

בית הדין לדיני ממונות

בראשותו של הרה"ג רצון ערוסי שליט"א

רב העיר קריית אונג וחבר מועצת הרה"ר לישראל

קורא לציבור הרחב להתדיין רק ע"פ דין תורה בכפוף לחוק הבוררות.

- יש אפשרות לערעור לפני הרכב נוסף.
- לפרטים יש לפנות אל מזכיר ביה"ד בכתב לבקשת בוררות, בציון פרטי הצדדים המלאים והמדויקים.

